

НУБіП України

НУБіП України

НУ

МАГІСТЕРСЬКА КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

05.10 – МР. 1643“С” 2021.10.07. 6 ПЗ

ДРАБИК ЛЮБОВ ОЛЕГІВНА

2021 р.

У

1

1

НУБіП України

НУБіП України

НУБІП України

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БЮРЕСУРСІВ
І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ

Факультет (ННІ) Агробіологічний

НУБІП **України**

УДК
ПОГОДЖЕНО **України**
Декан факультету (Директор ННІ)

ДОПУСКАЄТЬСЯ ДО ЗАХИСТУ
Завідувач кафедри
Агрохімії та якості продукції
рослинництва ім. О.І. Душечкіна

НУБІП **України**

(назва факультету (ННІ))
(підпись)
20 р.

(назва кафедри)
(підпись)
20 р.

МАГІСТЕРСЬКА КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА
на тему Управління продуктивністю пшениці озимої за використання рост-
стимулюючих препаратів в Лівообережному лісостепу України

Спеціальність 201 Агрономія
(код і назва)

НУБІП **України**

Освітня програма Агрохімія і ґрунтознавство
(назва)
Орієнтація освітньої програми освітньо-наукова
(освітньо-професійна або освітньо-наукова)

Гарант освітньої програми

НУБІП **України**

(науковий ступінь та вчене звання)
Керівник магістерської кваліфікаційної роботи
К.С.-Г. Н., С.Н.С.,
(науковий ступінь та вчене звання)

(підпись)

(ІІІ)
Семенко Л.О.
(ПІБ)

Виконав

НУБІП **України**
Драбик Л.О.
(ПІБ студента)
КИЇВ – 2021

НУБІП України

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БЮРЕСУРСІВ
І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ

Факультет (НН) Агробіологічний

ЗАТВЕРДЖУЮ

НУБІП України

Завідувач кафедри

Агрохімії та якості продукції
рослинництва ім. О.І. Душечкіна

професор Бикін А.В.

(науковий ступінь, вчене звання)

НУБІП України

“
”
(підпис)
20
(ПБ)
року

ЗАВДАННЯ

ДО ВИКОНАННЯ МАГІСТЕРСЬКОЇ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТУ

НУБІП України

Драбік Любов Олегівна

(прзвище, ім'я, по батькові)

Спеціальність 201 Агрономія
(код і назва)

Освітня програма Агрохімія і ґрунтознавство
(назва)

Орієнтація освітньої програми освітньо-наукова

(освітньо-професійна або освітньо-наукова)

Тема магістерської кваліфікаційної роботи У правління продуктивністю пшениці озимої за використання ріст-стимулюючих препаратів в Лівобережному лісостепу України
 затверджена наказом ректора НУБІП України від “
 ” 20 р. №

Термін подання завершеної роботи на кафедру

(рік, місяць, число)

Вихідні дані до магістерської кваліфікаційної роботи _____

Перелік питань, що підлягають дослідженню:

1. Дослідити біометричні показники в основні фази росту та розвитку пшениці озимої
2. Визначити вплив добрив на врожай та якість пшениці озимої

НУБІП України

Перелік графічного матеріалу (за потреби)

Дата видачі завдання “
 ” 20 р.

НУБІП України

Керівник магістерської кваліфікаційної роботи

Семенко Л.О.

(прізвище та ініціали)

Завдання прийняв до виконання

Драбік Л.О.

(прізвище та ініціали студента)

НУБІП України

на випускну бакалаврську роботу Драбик Любов Олегівни на тему:
«Управління продуктивністю пшениці озимої за використання ріст-
стимулюючих препаратів в Лівобережному лісостепу України»

Магістерська робота виконана на 57 сторінках в 4 розділах. Містить 1 рисунок, 11 таблиць і 47 літературних джерел. В роботі наведені результати польових та лабораторних досліджень по впливу ріст-стимулюючих препаратів, внесения їх в різні фази ВС.

Розділ 1 «Огляд літератури» розкрите питання формування врожаю за умов широкого використання ріст-стимулюючих препаратів в Україні.

Розділ 2 «Задачі, умови та методика проведення дослідження» охарактеризовано грунтові, кліматичні умови в господарстві та технологію проведення польового досліду.

Розділ 3 «Вплив добрив на врожайність пшениці озимої та її якість» наведені результати аналізу проведених досліджень по вивченню продуктивності озимої пшениці за використання ріст-стимулюючих препаратів.

Та проведено аналіз впливу на якісні показники озимої пшениці.

Ключові слова: ДОБРИВА, ПШЕНИЦЯ ОЗИМА, ВЕЛИЧИНА БЮМЕТРИЧНИХ ПОКАЗНИКІВ, УРОЖАЙ, ЯКІСТЬ, ЧИСТИЙ ПРИБУТОК, ОКУПНІСТЬ.

НУБІП України

НУБІП України

НУБІП України

ЗМІСТ

ВСТУП	Ошика! Закладка не определена.
РОЗДІЛ 1 ОГЛЯД ЛІТЕРАТУРИ	Ошика! Закладка не определена.

1.1 Ботанічна і біологічна характеристика озимої пшениці	8
--	---

1.2 Вимоги пшениці до умов живлення	15
---	----

1.3 Вплив регуляторів росту на продуктивність, структуру врожаю пшениці озимої	18
---	----

1.4 Передова технологія вирощування пшениці озимої	22
--	----

РОЗДІЛ 2 ЗАДАЧІ, УМОВИ ТА МЕТОДИКА ПРОВЕДЕННЯ ДОСЛІДЖЕНЬ

2.1. Кліматичні умови проведення дослідження	28
--	----

2.2 Характеристика ґрунту дослідної ділянки	29
---	----

2.3 Програма і методика досліджень	32
--	----

РОЗДІЛ 3 ВПЛИВ ДОБРИВ НА ВРОЖАЙНІСТЬ ПШЕНИЦІ ОЗИМОЇ ТА ЇЇ

ЯКІСТЬ

3.1 Вплив добрив на біометричні показники в основні фази росту та розвитку пшениці озимої	35
--	----

3.2 Вплив добрив на врожай та якість пшениці озимої	39
---	----

3.3 Якість зерна пшениці озимої	41
---------------------------------------	----

3.4 Вплив добрив на структуру врожаю пшениці озимої	47
---	----

РОЗДІЛ 4 ЕКОНОМІЧНА ЕФЕКТИВНІСТЬ ЗАСТОСУВАННЯ ДОБРИВ ЗА ВИРОЩУВАННЯ ПШЕНИЦІ ОЗИМОЇ	50
---	----

ВИСНОВКИ	54
----------------	----

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	55
--------------------------------------	----

НУБІП України

НУБІЙ Україна ВСТУП
Пшениця озима була і є основною зерновою культурою, яка займає понад 40 % посівних площ зернових культур і формує понад 50 % валових зборів зерна в Україні. [34, 35].

Важливе місце у землеробстві посідає проблема підвищення продуктивності сільськогосподарських культур шляхом оптимізації умов мінерального живлення та підвищення родючості ґрунту за дотримання умов охорони навколошнього середовища [36, 37, 38].

Застосування добрив є основним засобом поповнення відчужених з урожаєм поживних речовин із ґрунту. Хімічна промисловість України і світовий ринок добрив здатні повністю забезпечити бездефіцитний баланс поживних речовин у землеробстві за умови сталого розвитку агропромислового комплексу. Сучасний ринок добрив вирізняється широким їх асортиментом, композиційним складом і характером використання [39, 40].

Згідно досліджень раціональне застосування добрив сприяє не лише відтворенню родючості ґрунтів але і впливає на отримання потенційно можливих урожаїв сільськогосподарських культур. Та впливає на забезпечення

високою якістю основної продукції. Використовуючи мінеральне живлення ми маємо можливість змінювати напрям процесів обміну речовин та впливати на підвищення та нагромадження білків, крохмалю, цукору, жирів та інших важливих речовин у сільськогосподарській продукції [8, 9].

В розрізі сучасного землеробства застосування лише традиційних видів мінеральних добрив унеможливлює забезпечити високий рівень ефективності інтенсивного землеробства. Впливаючи на фізіологічну роль мікроелементів у формуванні врожаю озимої пшениці ми оптимізуємо співвідношення між макро- і мікроелементами на фоні високого забезпечення агротехнічними методами. Звідси випливає додатковий резерв підвищення урожайності та

поліпшення якості. Застосування мінерального азоту, фосфору й калію з добривами, поліпшуючи живлення рослин і підвищуючи винос макро- і

НУБІП України
мікроелементів із ґрунту, водночас порушує їх природне співвідношення у ґрунтовому розчині.
Дана кваліфікаційна робота присвячена вивченю управлінню

продуктивністю озимої пшениці за використання ріст-стимуллюючих препаратів

в лівобережному лісостепу України

Актуальність: Пшениця озима є зернового культурою яка на основі стадії врожай та валових зборів високоякісного зерна забезпечує продовольчу безпеку в ґрунтово-кліматичних умовах Лісостепу. Тому розробка ефективних екологобезпеччих заходів підвищення урожайності та суттєвого поліпшення

якості зерна пшениці озимої є важливим державним завданням.

Мета: Встановити найкращий вплив ріст-стимуллюючих препаратів на продуктивність та якість озимої пшениці

Об'єкт: продуктивність пшениці озимої

Предмет: врожайність та показники якості пшениці озимої за умов використання ріст стимуллюючих

Методи: польовий — проведення досліджень та вивчення продуктивності рослин; лабораторний — фотометричний.

НУБІП України

НУБІП України

НУБІП України

НУБІЙ України

РОЗДІЛ 1. БІОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВИРОДНУВАННЯ пшениці озимої (глядлітератури)

1.1 Ботанічна і біологічна характеристика озимої пшеници

Пшениця (*Triticum L.*) — рід однорічних та культурних трав'янистих рослин: найважливіша харчова культура.

Пшениця належить до родини тонконогових (Poaceae) роду *Triticum*.

Найбільш поширені два її види:

- пшениця м'яка (*Triticum aestivum*).

- пшениця тверда (*Triticum durum*).

Озима пшениця утворює добре розвинену, розгалужену кореневу систему мичкуватого типу. В орному шарі ґрунту розміщується її основна маса, деякі корені можуть проникати на глибину 1,5-2 м і більше. Із зародка насінини спочатку виростає 3-6 однаково розвинутих зародкових коренів, утворюючи первинну кореневу систему. У процесі росту з підземних стеблових вузлів, і найбільше з вузла кущіння, утворюються стеблові або вузлові корені, які складають основну масу кореневої системи пшеници [1].

Від багатьох чинників залежить розвиток кореневої. Чим менша вологість ґрунту корені проникають на більшу глибину. На перезволожених ґрунтах,

внаслідок погіршення газообміну, корені розвиваються слабо або лише в поверхневих шарах. Найкраще ростуть корені при вологості ґрунту 60-70% від повної вологомкості. [3]

Розвиток кореневої системи залежить від біологічних особливостей сорту. Відповідно наземні органи краще ростуть при підвищенні температурі, при зниженні — краще ростуть корені. На родючих ґрунтах і після кращих попередників коренева система менш розвинута порівняно з надземними органами, ніж на бідних ґрунтах. Азотні добрива сприяють кращому росту надземної маси, а фосфорні — коренів рослин. Дещо поліпшують розвиток коренів і калійні добрива.

Ріст зачаткового стебла починається з часу проростання зерна. У пшениці воно має назву соломина, яка складається з 4-7 міжвузлів, розділених

стебловими вузлами. Росте стебло у висоту за рахунок поділу клітин біля вузлів. Його міжвузля видовжуються і потовщуються. Одночасно стебло росте і верхівкою всередині листкової трубки. Кожне наступне міжвузля довше за попереднє. Найвищий приріст стебла за добу може становити 5-7 см, і припадає

він на період перед виколощуванням. Після закінчення цвітіння ріст стебла зовсім припиняється. [25]

Висота стебла залежить від біологічних особливостей сорту, родючості ґрунту, удобрення, вологості, густоти стояння та ін. Вважається, що найбільшу потенціальну продуктивність мають короткостеблові сорти із співвідношенням

маси зерна до соломи, як 1:1.

Листок пшениці складається з листкової пластинки та листкової піхви, яка щільно обхоплює стебло. В місці переходу піхви у листкову пластинку є язичок, що запобігає затіканню у піхву води, потраплянню пилу тощо. По боках язичка є вушка. За вушками і язичком пшеницю відрізняють від інших злаків до викидання рослинами суцвіть. Найперше утворюються прикореневі листки, які формуються з підземних вузлів. Пізніше з надzemних вузлів ростуть стеблові листки. [1]

Листки виконують важливу фізіологічну функцію в житті рослини, забезпечуючи проходження процесу фотосинтезу, транспирації і газообміну. Чим більша асиміляційна поверхня, тим вища продуктивність рослин. Площа поверхні листків на 1 га в озимій пшениці може становити 30-60 тис.м². Крім того, листки пшеници є тимчасовим сховищем запасних поживних речовин, а також частково виконують і механічні функції, укріплюючи міцність стебла.

В пшениці суцвіття - колос, який складається з членистого стрижня і колосків. На кожному виступі колосового стрижня міститься по одному багатоквітковому колоску. Загальна їх кількість коливається від 16 до 22 шт.

Довжина колоса, кількість колосків у ньому залежить від сортових особливостей і технології вирощування. [3]

Колосок складається з двох колоскових лусок, які захищають від пошкоджень квітки, а потім зерна, які з них розвиваються. Луски відрізняються

кольором, опущенням і формою, що є основою визначення різновидностей і сортів пшениці. Між колосовими лусками розміщується одна або декілька квіток. Кожна квітка у пшениці з обох боків прикривається двома квіковими лусками - зовнішньою і внутрішньою. Зовнішня у остистих сортів закінчується

остюком, у безостих - остюковим відростком. Між квітовими лусками містяться найважливіші частини квітки - завязь з дволопатевою приймочкою і три тичинки з пильками. Першими починають цвісти квітки середньої частини колоса, а потім зона цвітіння поширюється по всьому колосу. В колоску

першими зацвітають дві нижні квітки, а через 1-2 дні - решта (третя, четверта і т.д.). Квітки, що цвітуть першими, формують найкрупніше зерно. Залежно від місця розміщення колоска в колосі та умов вирощування, в ньому може утворитися від 1 до 6 зернівок. [27]

У пшениці плід є одночасно насіниною і має назву зернівка. Зовні зернівка вкрита плодовою і насінною оболонками. Вони захищають зерно від впливу чинників зовнішнього середовища і покідування хворобами та пікідниками. Маса оболонок становить 7-8% маси сухої речовини зерна, а з цієї кількості на частку плодової оболонки припадає 70-85%.

Під оболонками в нижній частині зерна розміщується зародок. Його маса становить 1,5-3,0% від маси зернівки. При помелі зерна зародки разом з оболонками відходять у висівки. Зародок має щиток, що є сім'ядолею зернівки, і призначений для вибирання поживних речовин з ендосперму.

Найбільшу частину зернівки пшениці займає ендосперм. Зовнішній (алейроновий) шар клітин ендосперму багатий на азотні сполуки. Проте білок цього шару не еластичний і не пружний, тому домішування його до борошна знижує якість останнього. За товщиною алейроновий шар майже дорівнює оболонкам зернівки.

Під алейроновим шаром міститься основна (борошниста) частина ендосперму. Вона складається з клітин, наповнених крохмальними зернами в проміжках між якими містяться білкові речовини переважно у вигляді

НУБІЙ Україні
клейковини. На ендосперм разом з алійроновим шаром припадає близько 90% ваги зернівки пшениці.

Найбільше в зерні вуглеводів, основною складовою частиною яких є крохмаль. Вміст білка коливається від 10 до 16%, жиру -близько 2%. [1]

НУБІЙ Україні
Озима пшениця з групи зернових досить холодостійка культура. Насіння починає проростати за температури у посівному шарі ґрунту -2°C . Сходи при цьому з'являються пізно і недружно. Оптимальна температура проростання пшениці передуває в межах $12-20^{\circ}\text{C}$. За умови достатнього зволоження ґрунту сходи за такої температури з'являються на 5-6-й день. Якщо температура вища

НУБІЙ Україні
 25°C , висіяні насіння і проростки масово уражуються хворобами. Кращі строки сів'її припадають на період з середньодобовими температурами повітря $14-17^{\circ}\text{C}$.

НУБІЙ Україні
Взимку добре загартовані восени рослини зимостійких сортів витримують зниження температури на глибині вузла кущіння до мінус $19-20^{\circ}\text{C}$.

НУБІЙ Україні
Достатній сніговий покрив захищає рослини навіть у разі зниження температури до мінус $35-40^{\circ}\text{C}$.

НУБІЙ Україні
Шар снігу 10 см і більше повністю захищає рослини від вимерзання навіть за 30°C морозу (табл. 5). Це зона безпечних значень температури. У табл.

НУБІЙ Україні
5 виділено зону ризику, тобто температури за яких рослини можуть загинути. За наявності шару снігу тільки 2 см озима пшениця здатна витримувати зниження температури повітря до мінус $20-26^{\circ}\text{C}$. Температура в зоні вузла кущіння при цьому буде становити мінус $15,2-19,9^{\circ}\text{C}$.[26]

НУБІЙ Україні
І нарешті, сильні морози ($25-30^{\circ}\text{C}$) за відсутності снігового покриву чи мінімальній його товщині (1-4 см) спричиняють загибель рослин озимої пшениці навіть морозостійких сортів. Це так звана температурна зона вимерзання.

НУБІЙ Україні
Перерослі рослини, на яких сформувалося по 5-6 пагонів, нестійкі проти низьких температур. Стійкість проти низьких температур зменшується в кінці

НУБІЙ Україні
зими або на початку весни внаслідок періодичного відтавання-замерзання ґрунту і розгартування рослин. В цей період озима пшениця може загинути від невеликих морозів (мінус $6-8^{\circ}\text{C}$). Незагартовані восени рослини у разі різкого

НУБІЙ України
похолодання (приморозки -6-10°C) теж можуть пошкоджуватися. Восени рослини припиняють вегетацію а навесні відновлюють її за температури повітря 3-5°C.

Впродовж усіх фаз вегетації пшениця росте найбільш інтенсивно за температури повітря 20-25°C. Короткочасна спека з підвищеннем температури до 35-40°C, при достатніх запасах вологи, не завдає їй великої шкоди. Припиняється приріст сухих речовин у разі збільшення температури понад 40°C.

Озима пшениця вимоглива до вологи культура, її насіння для набухання потребує 55-60% води від своєї ваги. За недостатньої вологості ґрунту рослини не кущаться і різко знижують продуктивність. Найбільш негативно впливає на врожай озимої пшениці нестача вологи в період виходу в трубку - колосіння, а також наливу зерна, коли потреба рослин у воді максимальна. Оптимальні умови для росту і розвитку створюються за вологості ґрунту не менше 75-80% від повної її вологомкості. За період вегетації озима пшениця залежно від умов вирощування витрачає 2500-4000 м³ води з 1 га. Транспираційний коефіцієнт її становить 300-500. Озима пшениця негативно реагує і на перезволоження. Якщо воно короткочасне і температура повітря невисока, то рослини не знижують темпів росту. Триває перезволоження сповільнює ріст, можливе загнивання кореневої системи, листки набувають блідо-зеленого кольору. Надлишок вологи легше переноситься рослинами молодого віку.

Осіннє перезволоження зменшує морозостійкість і зимостійкість.

Велика кількість опадів у весняно-літній період сприяє сильному росту вегетативної маси, що призводить до вильгання рослин, погрішення фітосанітарного стану посівів і зниження врожайності.

Надмірна кількість опадів у період формування і достигання зерна призводить до ураження хворобами та зниження якості зерна. [28]

Вимоги до світла.
Сонячне світло - основне джерело енергії всіх фотосинтезуючих рослин. Приплив сонячної енергії на поверхню землі дуже великий. Проте лише

незначна частина енергії, так звана фотосинтетично активна радіація (ФАР), використовується у процесі фотосинтезу. У формуванні врожаю задіяно близько 1-3% сонячної радиції. Високоврожайні посіви зернових, що

реалізують біологічні і фізико-хімічні можливості за сприятливих умов росту і розвитку, можуть нагромаджувати у врожаї сухої біомаси близько 5% ФАР, що відповідає 300 г сухої маси. Якщо прийняти співвідношення зерна і соломи рівним $1,0:1,0$ - $1,0:1,5$, то врожайність зерна посягнеть 150 ш/га. Таким чином, сонячна радіація не належить до чинників, що обмежують урожайність культури на сучасному етапі розвитку рослинництва.

Добре освітлення на початку виходу рослин в трубку сприяє формуванню коротких міцних міжвузлів. Стебла стають стійкими до вилягання під час сильних вітрів і зливних дощів.

На сильно загущених посівах через травостій проникає не більше 10% сонячного проміння. У зв'язку з великим затіненням рослин, нижні міжвузля стебла дуже витягуються. Такі посіви можуть вилегти навіть у роки, коли на початку фази виходу в трубку були сонячні дні. Вилегання призводить до великого недобору врожаю.[29]

Вимоги до ґрунту.

Озима пшениця має підвищені вимоги до ґрунту, реакція якого повинна бути нейтральною (рН 6,0-7,5). Найвищий врожаї дає на чорноземах, темно-каштанових, перегнійно-карбонатних, темно-сірих та сірих опідзолених ґрунтах, чистих від бур'янів та добре забезпечених вологовою і поживними речовинами. На легких піщаних та супіщаних ґрунтах пшениця менш врожайна, ніж жито.

Урожай пшениці залежить не тільки від типу ґрунту, а й від його родючості. Так, підвищення родючості ґрунту застосуванням зеленого добрива, внесенням достатньої кількості органічних і мінеральних добрив, сприяє одержанню високих урожаїв і на супіщаних ґрунтах.

НУБІЙ України
Пшениця досить добре переносить низькі температури. Навіть при не значному сніговому покриві у зоні вузла кущення вона витримує зниження температури до мінус 18 -20°C. [2].

В процесі вегетації озима пшениця проходить відповідні фази росту і розвитку яким відповідають 12 етапів органогенезу.

I – розпочинається проростанням зерна і закінчується появою сходів.

II – продовжується до фази утворення третього листка.

III – продовжується до фази початку кущення.

IV – розпочинається витягуванням нижнього міжвузля, остаточно формується кількість колоскових горбочків і визначається коефіцієнт продуктивного кущення, початок виходу в трубку.

V – повністю настає фаза виходу в трубку.

VI – відбувається інтенсивний ріст стебла, закладання генеративних органів.

VII – інтенсивно розвиваються і набувають напевних розмірів всі органи квіток і колоса.

VIII – відбувається фаза виколошування, завершується ріст і розвиток стебла і всіх органів колоса.

IX – відбувається повний вихід колоса з пазухи останнього листка, завершується фаза цвітіння, запліднення і утворення зиготи.

X – формується зернівка і диференціюються зародки.

XI – відбувається налив зернівок, триває фаза молочної стиглості, яка поступово закінчується.

XII – завершується наливання зерна. Воно набуває тісто – подібної, далі воско – подібної консистенції і досягає повної стиглості [2].

1.2 Вимоги пшениці до умов живлення

Збалансоване мінеральне живлення озимої пшениці протягом вегетаційного періоду є важливим фактором формування оптимальної конструкції посіву, регулювання продуктивного процесу. Для продуктування 6 т/га зерна із відповідною кількістю соломи вона споживає 180 кг азоту, 80 кг

фосфору і 155 кг калію. Пшениця добре реагує як на мінеральні, так і на органічні добрива. Тому, при розміщенні пшениці після зайнятого пару, або багаторічних трав на один укіс, під неї доцільно вносити 20–30 т/га гною.

Озима пшениця ефективно використовує післядію органічних добрив, внесених під попередні культури. Норми мінеральних добрив встановлюють з урахуванням запланованої урожайності, вмісту елементів живлення в ґрунті та інших чинників. При цьому використовують розрахункові методи, рекомендовані науково-дослідними установами дози внесення для різних

ґрунтово-кліматичних зон, або нормативи витрат елементів живлення, з урахуванням забезпеченості ґрунту елементами живлення. Система удобрення передбачає внесення фосфорних і калійних добрив під основний обробіток ґрунту, а азотних – головним чином під час весняно-літньої вегетації. При цьому, за даними Миронівського інституту пшениці НААН України кращим співвідношенням елементів живлення N:P:K є 1,5:1:1 або 2,0:1:1 [30].

При розміщенні озимої пшеници після зайнятого пару, багаторічних трав і зернобобових, рекомендується внесення під основний обробіток ґрунту $P_{60}K_{45}$, а після кукурудзи на силос – $N_{30}P_{90}K_{60}$. На малородючих дерновопідзолистих

ґрунтах Полісся застосовують найвищі, порівняно з іншими зонами, норми мінеральних добрив – 90–120 кг/га азоту, фосфору і калію, з перевагою азоту і калію. Із фосфорних добрив на кислих ґрунтах використовують фосфоритне борошно. На чорноземах Лісостепу та Степу вносять 60–90 кг/га мінеральних

добрив, з перевагою фосфору та азоту, а на солонцеватих ґрунтах обмежуються внесенням азотних і фосфорних добрив, виключаючи калійні. В цілому норми мінеральних добрив встановлюють з урахуванням запланованої урожайності, вмісту елементів живлення в ґрунті та інших чинників, використовуючи, при цьому, розрахункові методи, або нормативи витрат елементів живлення з урахуванням забезпеченості ґрунту елементами живлення.

НУБІЙ Україна

При сівбі в рядки слід обов'язково вносити фосфорні добрива в дозі 10–15 до 20 кг/га д. р. у вигляді гранульованого суперфосфату або комплексних мінеральних добрив (нітроамофоска, амофос, нітрофоска).

В осінній період озима пшениця споживає близько 10 % від загальної кількості азоту. Для нормального росту і розвитку пшениці достатньо, щоб в орному шарі ґрунту запаси мінерального азоту перед сівбою становили 30–40 кг/га. При більш високому забезпечення рослин азотом, вони переростають, знижується їх зимостійкість та стійкість до хвороб. Крім того, при тривалому заходженні азотних добрив у ґрунті, азот втрачається внаслідок денітрифікації, вимивання або площинного змиву.

Азотні добрива доцільно вносити восени під передпосівну культивую, або при сівбі близько 30 кг/га д. р. у випадках, коли перед сівбою в орному шарі ґрунту, вміст мінерального азоту (сума аміачного і нітратного) становить до 30 кг/га. Внесення певної кількості азотних добрив восени теж є виправданим у випадках заніження з сівбою, коли рослини відстають в рості, якщо не внесено добрив до сівби, або під час сівби виникає необхідність в осінньому підживленні пшениці. Підживлення азотом у пізньоосінній період (за 15–20 днів до завершення вегетації) доцільне також у тому випадку, коли вміст загального азоту в листках пшениці на початку кущіння становить менше 4 %.

Поряд з азотними добривами, за необхідності вносять фосфорні і калійні з розрахунку 20–30 кг/га д. р., що посилює ріст і розвиток рослин, сприяє формуванню кращої морфологічної конструкції посіву в осінній період.

Система азотного удобрення озимої пшениці залежно від запланованої врожайності, особливостей росту і розвитку рослин, протікання процесу закладання елементів продуктивності може складатися з дво-, три- і чотириразових підживлень.

Перше підживлення (регенеративне) виконують по мерзлотному ґрунті, способом розсівання гранульованої форми азотних добрив на початку весняного відростання рослин (І–ІІ етап органогенезу, фаза кущіння озимини), використовуючи 30% від повної норми азоту (N_{30-60}). Воно інтенсифікує процес

кущіння, підвищує густоту стеблостю, збільшує кількість членників колосового стрижня.

Друге підживлення (продуктивне) – до 50% (N₄₀₋₆₀) проводять таким же

способом на початку виходу рослин у трубку (IV етап органогенезу), для підвищення продуктивності колоса його озерненості. До підживлення слід

внести гербіциди (Гранстар, Діален Супер, Пріма), з метою недопущення засвоєння азоту бур'янами.[31]

Третє (якісне) – в період від фази «пранорцевого» листка і колосіння до початку формування зерна (VII–IX етапи органогенезу) вносять решту азоту,

для збільшення тривалості активної діяльності верхніх листків, підвищення інтенсивності фотосинтезу, зростання маси 1000 зерен, підвищення вмісту

білка і клейковини. Це підживлення найбільше впливає на якість зерна. Чим пізніше проведено підживлення, тим більше азот впливає на якість.

Застосовують його, розсіюючи гранульовану форму азотного добрива, або обприскуючи посіви водним розчином азотних добрив. В останньому випадку слід використовувати сечовину, оскільки вона не спричинює таких опіків, як

аміачна селітра. Підживлення карбамідом можна проводити одночасно із внесенням засобів захисту рослин та мікродобрив.

При високій концентрації водний розчин карбаміду може спричинити опіки. Молоді рослини більш стійкіші до цього, краще використовують азот.

Тому у фазі кущіння рекомендується вносити карбамід на початку виходу рослин в трубку – 10–12%, на початку колосіння – 5–6%. При комплексному

внесенні карбаміду із сірчанокислим магнієм (2,5–5% концентрацією) зменшується небезпеку опіків рослин карбамідом.

Із розвитком рослин урожайності і збільшенням винесу різних елементів живлення з ґрунту, значно зростає роль мікроелементів. Марганець, мідь, цинк, бор, молібден та ін. є каталізаторами багатьох ферментних процесів у

рослинній клітині, покращують обмін речовин і позитивно впливають на урожай і якість зерна. Застосовують їх для передпосівної обробки насіння та позакореневого підживлення в період вегетації.

НУБІН Україні Для передпосівної обробки насіння використовують такі види мікродобрив: Реаком Плюс (3–4 л/т насіння), Віталіст (2,5–10 л/т), Альфа Гроу (1,2–2,5 л/т) та інші, а також регулятори росту рослин із мікроелементами (Гумісол – 15 л/т насіння, Радостим – 250 мл/т, Реастим – 5–8 л/т). Для дозакореневого підживлення в період вегетації можна використовувати ці ж препарати, а також Еколоуст Стандарт (3–5 л/га), Еколоуст Мікро Універсальний (1–3 л/га), Нутрівант Плюс зерновий (4 кг/га), Вуксал Мікроплант (1 л/га) та інші. Для більш кращого проникнення мікродобрив в рослину, підвищення їх ефективності доцільно додавати карбамід. [3]

1.3. Вплив регуляторів росту на продуктивність, структуру врожаю озимої пшениці

Найважливішим джерелом для виробництва харчових продуктів у наш час є сільськогосподарське виробництво. Але, за підрахунками вчених, при впровадженні інтенсивних технологій вирощування культурних рослин на всіх сільськогосподарських площах світу енергетичних концесій Землі вистачить лише на 30 років. Аби уникнути цієї сумної перспективи в майбутньому, людство вже шукає шляхи до постійного сільськогосподарського виробництва із значним зменшенням енергетичних витрат. Тобто, на зміну традиційним енерговитратним технологіям повинні прийти принципово нові прийоми землеробства. Одним із таких прийомів, на наш погляд, є застосування регуляторів росту рослин.

Регулятори росту рослин – це природні або синтетичні сполуки, які використовують для обробки насіння або рослин з метою покращення якості зерна, збільшення врожайності, тобто це фактори керування ростом і розвитком рослин. Проте природні фітогормони (ауксини, гібереліни, цитокініни, етилен, абсцизова кислота), не знайшли широкого застосування в сільськогосподарському виробництві. Це пов'язано з тим, що вони мають високу вартість виробництва. Масове використання регуляторів росту стало можливим лише після створення препаратів на основі аналогів природних речовин.

НУБІЙ України

Аналіз літературних джерел свідчить про те, що синтетичні з'явилися препарати, норми внесення яких під основу культури становить десятки грамів чи міліграмів на тонну насіння або гектар посівів [11].

Розроблено сучасні технології застосування регуляторів росту, як при до посівній обробці насінневого матеріалу, так і обприскуванні посівів у різних фазах вегетації [12].

Під науковим керівництвом УДНДП і “Агроресурси” проведені дослідження дії таких регуляторів, як агристимон, гумат натрію, емістим С, агростимулін, бетастимулін, зеастимулін, та деяких інших свідчать, що повторне обприскування вегетуючих рослин після обробки посівного матеріалу не дає додаткового істотного збільшення урожаю. Ці дослідження також показали, що ефективність одноразової обробки регуляторами залежить від особливостей погодних умов року, та певних властивостей сільськогосподарських культур. Допосівна обробка зерна озимої пшениці емістимом С дала більші приrostи врожаю (7,2 ц/га), ніж обприскування посівів (4,8 ц/га). Аналогічні результати спостерігались при використанні емістиму С, агростимуліну на яруму ячмені та соняшнику [11].

Різні технології застосування регуляторів росту мають свої позитивні і негативні особливості. Наприклад, допосівна обробка насіння має ті переваги, що препарати починають працювати на розвиток кореневої системи у початкові етапи розвитку і таку обробку можна здійснювати разом з протруйниками та плівкоутворювачами завчасно на насіннєвих заводах або в господарствах. Тоді, як обприскування посівів є ефективним у суху безвітряну погоду, до 12-ї години дня або ввечері. При такій обробці є додаткові витрати (техніка і паливо-мастильні матеріали). Однак застосування регуляторів росту з фітосанітарною обробкою посівів значно посилює дію інсекто – фунгіцидів [6,7].

В результаті дії регуляторів росту, які застосовуються при підготовці насіння до сівби, збільшується енергія проростання насіння, польова схожість. Так із досліджень А.С. Меркушиної [13], відомо, що у середньому за 9 років

польова схожість насіння гороху в контролі склада 67%, тоді, як за рахунок гібридіну вона зросла на 15,9% і склада 82,9%. Під впливом регуляторів росту маса кореневої системи збільшується до 57% завдяки утворенню більшої

кількості вторинних коренів у зернових культурах збільшується кількість

колосків у колосі та маса 1000 зерен. Приrostи врожаю озимої пшениці

становлять 6 – 25%, вміст білка в зерні збільшується на 0,9 – 1,7% [11]. У

дослідах Кримської сільськогосподарської дослідної станції [14], емістим С

підвищував польову схожість насіння озимої пшениці на 7,5%.

За даними Л.А. Анішина [14], на Кримській сільськогосподарській

дослідної станції емістим С і агростимулін підвищили схожість насіння на 4 – 6%, а енергію проростання з 78 до 90 – 96%.

А.О.Шевченко [15], свідчить, що при допосівному застосуванні

біостимуляторів польова схожість насіння озимої пшениці в середньому

зростає на 5%, а насіння пшениці вирощене на дослідних ділянках, відрізнялося

більшою абсолютною вагою та мало вищі показники лабораторної схожості й енергії проростання.

За даними А.Мацебери [12], допосівну обробку слід проводити одночасно

з протруєнням насіння. Норми протруйників, у баковій суміші з

біостимуляторами, рекомендується зменшувати на 30%.

С.П.Пономаренко [16], вважає, що при застосуванні емістиму С зростає енергія проростання та схожість зерна пшениці, більш розгалужена коренева

система. А.О.Шевченко [15], вважає, що при застосуванні біостимуляторів

номнітно посилюється стійкість посівів до вилягання.

За даними А.С.Меркушиної [17] для всіх фіторегуляторів залежить від її концентрації (підвищена концентрація зумовлює різке гальмування росту і навіть загибель рослин).

На Полтавській дослідній станції [18], після застосування

біостимуляторів вага 1000 зерен пшениці збільшувалась з 46 до 47,7 грама.

Л.А. Анішин [15], відмічає, що під впливом емістиму С істотно посилюються процеси дихання, живлення та фотосинтезу, зростає

нагромадження хлорофілу у листках. Із досліджень А.Манебери [12], відомо, що біостимулятори посилюють обмінні процеси у рослині і підвищують енергетичний обмін, що сприяє формуванню вищої польової стійкості рослин до абіотичних і антропогенних факторів, зокрема до хвороб.

Із досліджень С.П.Пономаренка [19], відомо, що емістим С, сприяє розвитку в зоні росту кореня симбіотичної мікрофлори. Прискорюються процеси розвитку рослин, раніше дозріває врожай.

За даними Виброва Б., і Вибової А., [20], обробка насіння емістимом С сприяла збільшенню вмісту розчинних фракцій білків у прaporцевому листку та колосі. Вони встановили, що застосування біорегуляторів перспективний захід регуляції адаптивного потенціалу зернових в умовах дії несприятливих факторів довкілля.

За даними досліджень Г.О.Грисенка [21], протруювачі, які застосовували разом з регуляторами росту, краще захищали рослини від кореневих гнилей у початковий період їх розвитку. В період молочно – воскової стигlosti зерна ураженість зараженням захворюванням була на меншою 6,7 – 13,4%, а розвиток хвороб на 4,2 – 6,6% порівняно з контролем.

С.П.Пономаренко [16], вважає, що висока ефективність регуляторів росту обумовлена вмістом у них збалансованого комплексу біологічно активних речовин, завдяки яким прискорюється нарощання зеленої маси та кореневої системи, а тому активніше використовуються поживні речовини, в результаті цього підвищується стійкість до захворювань, стресів та несприятливих погодних умов.

О.Головко [22], встановив, що застосування регуляторів росту рослин дає можливість сирямовою регулювати найважливіші процеси в рослинному організмі, найповніше реалізувати потенційні можливості сорту, закладені в геномі природою та селекцією.

Із досліджень З.Краснодемського [26], відомо, що крім підвищення врожайності на 10 – 25%, регулятори росту рослин скорочують термін дозрівання, зменшують в рослинах вміст нітратів, отрутохімікатів та важких

металів, підвищують харчову цінність вирощеної продукції, зменшують втрати при збиранні, транспортуванні та зберіганні.

Для одержання стійких і високих врожаїв вирішальним є застосування мінеральних добрив. Позитивна дія мінеральних добрив, що вносяться під

пшеницю озиму, проявляється на всіх ґрунтах різних зон України, де до системи удобрення цієї культури включається допосівне (основне), припосівне (рядкове) та різні (поверхневе, прикореневе та позакореневе) підживлення [32].

Для забезпечення стабільних урожаїв зерна пшениці озимої потрібно пам'ятати, що рослини на протязі онтогенезу постійно конкурують між собою за

світло, вологу та поживні речовини. Зумовлено це генотипом рослин. Тому величина площі живлення рослин, окрім об'єму ґрунту, що охоплює коренева система, включає також певний об'єм надземного простору, який забезпечує рослини факторами фотосинтетичної діяльності. Необґрунтоване збільшення кількості рослин на одиницю площі погіршує як ґрутове, так і їх повітряно-світове живлення [22].

При вирощуванні пшениці озимої із зростанням врожайності приділяють увагу показникам його якості. Основними з них є вміст білка і сирої клейковини. Високий вміст білка характеризує високі хлібопекарські

властивості пшеничного борошна. Існує прямотропорійний зв'язок між цими параметрами якості зерна та хлібопекарськими властивостями борошна, особливо з його силою та об'ємом хліба. Тому агрономи прагнуть разом із підвищенням урожайності зерна покращити його якісні показники. Внесення

різних норм добрив з урахуванням біологічних особливостей сорту та ґрунтово-кліматичних умов – необхідна складова комплексу заходів у досягненні вказаної мети [32].

Згідно з ДСТУ 3768: 2010, для вінесення зерна пшениці м'якої до I класу, з поміж інших показників, масова частка білка має становити не менше

14%, до II – не менше 12,5%, до III класу – 11% [33].

Білок є показником, який характеризує біохімічну якість зерна. Нижче чи вище значення негативно впливає на якість продукції, в складі якої міститься таке борошно. Так, визнано, що збільшена доза добрив на 1 т/га додатково

збільшує вміст білка на більш, ніж 0,5%, а кожен із ЗЗР (гербіцид, фунгіцид, інсектицид та ін.) примножує до даного показника в середньому по 0,44%. За отриманими результатами можна сказати, що у всіх варіантах досліду достатній вміст масової частки білку. [32]

Вміст білка в зерні пшениці залежить від багатьох факторів. Основними серед них є кліматичні умови, властивості сорту його біологічні особливості і живлення. Відомо, що в період наливу зерна для синтезу білка необхідне посилене азотне живлення. В загальному балансі на цьому етапі онтогенезу надходження азоту з ґрунту складає 25-30% та за рахунок реутілізації з вегетативної маси 70-75% [23].

Альбуміни та глобуліни являються білковими носіями в різних ферментних системах й самі є ферментно-діючими речовинами, мають у своєму складі більш повний набір найважливіших амінокислот. Гліадини та глютеніни є основними запасними білками зерна пшениці озимої, які мають властивість набухати у воді й утворювати клейковину.

Під час наливу зерна доступні форми азоту помітно знижуються, тому важливим джерелом є азот листків стебла і колосу. Для підтримки продуктивності важливим заходом в цей період є позакориневе підживлення невисокими дозами озоту в амідній формі разом з мікродобривами та антистресовим біопрепаратами.

Наступним не менш важливим показником при визначення якості пшениці є масова частка клейковини та індекс деформації клейковини. Вміст клейковини – відношення вмісту клейковини в сирому вигляді до загального вмісту білка. Даний показник характеризує якість борошна, яке виготовляють з

різних класів пшениці. На її вміст прямо пропорційно впливають добрива та засоби захисту рослин. Класи пшениці по клейковині визнають так: чим вищий клас пшениці, тим більше значення даного показника.

НУБІЙ України

Згідно з ДСТУ 3768: 2010, для віднесення зерна пшениці м'якої до I класу, з-поміж інших показників, вміст сирої клейковини має становити не більше 28%, до II - не менше 23%, до III класу - 18%. [33]

Існує чотири групи ІДК клейковини і два види без групи, але вони теж іноді

зустрічаються, якщо зерно вирощувалося, сушилося або зберігалося не правильно. Нижче в таблиці наведені типи ІДК і їх особливості.

Таблиця 1.1

Типи ІДК

Група ІДК	Якість глютену	Показник	Колір
I група	хороша	одиниць ІДК 45-75 од.	клейковини Сірий або світло-жовтий
II група	Задовільно-слабка	80-100 од.	Світло-сірий або світло-жовтий
III група	Незадовільно-слабка	105-120 од.	Світло-сірий або світло-жовтий
без групи	незадовільний	0-15 од.	Міцна клейковина, темного кольору
без групи	незадовільний	20-40 од.	Задовільно-міцна, темного кольору

1.4 Сучасні технології вирощування озимої пшениці

Сучасні високопродуктивні сорти озимої пшениці відрізняються

підвищеними вимогами до родючості ґрунту, вмісту вологи в ньому та його

чистоти від бур'янів. При вирощуванні таких сортів, зростає роль

попередників. Попередники для озимої пшениці підбирають з урахуванням району вирощування, структури посівних площ, реакції сортів на попередник.

НУБІЙ Україна

За даними наукових досліджень та виробничої практики, кращими попередниками для пшениці в Півостепу є зернові пшениці, горох, багаторічні трави на один укіс. Приріст врожаю зерна пшениці, розміщеної після кращих попередників, досягає 7 – 10 ц/га і більше порівняно з розміщенням її після стерньових попередників. Цідком задовільними попередниками для озимої пшениці, є кукурудза на силос, ріпак, гречка та деякі стерньові попередники, зокрема озима пшениця, посіяна після чорного пару або багаторічних трав.

Обробіток ґрунту під озиму пшеницю слід проводити з урахуванням погодних умов та типу попередника. Всі агроприйоми по підготовці ґрунту мають бути

спрямовані на боротьбу з бур'янами, шляхом проведення культивації на глибину 5–6 см та боронувань. В господарствах де ще не встигли обробити ґрунт після гороху, доцільно провести поверхневий обробіток плоскорізними знаряддями на глибину 8 – 10 см. А по мірі відростання бур'янів проводити культивацію на глибину 6 – 8 см.

У день сівби передпосівний обробіток ґрунту слід проводити на глибину заробки насіння комбінованими широкозахватними агрегатами типу РВК, або голчастими ротаційними боронами з одночасним коткуванням.

За даними досліджень науково – дослідних установ області примірні норми поживних речовин складають після гороху 60 – 70 кг/га діючої речовини азоту, фосфору та калію. Після кукурудзи на силос, однорічних злакових трав дози азоту підвищуються на 25 – 30% або зменшуються на 10 – 15% після незабур'янених бобових трав.

Вимоги інтенсивних технологій передбачають внесення повної розрахункової дози фосфору та калію з осені. Після кукурудзи на силос, злакових сумішей, після попередників з більною природною родючістю ґрунтів в основне удобрення обов'язково включають азот в межах 25 – 35 кг/га діючої речовини.

Решту рекомендованих доз азотних добрив залишають на весняні підживлення. Нестачу мінеральних добрив в ряді господарств з успіхом компенсують органічними, але при цьому головна умова їх ефективного використання – рівномірність внесення за площею живлення.

Головним якісним показником насіння зернових є в першу чергу, фізична його повнотінність, яка характеризує умови формування урожаю. Для озимої пшениці найбільш бажана товщина насіння 2,5 і більше мм та маса 1000 зерен

понад 40 г. Обов'язковим елементом підготовки насіння крім доведення до високих посівних кондицій є його якісне протруювання, що значно обмежує ураження молодих рослин грибковими хворобами. Для цього агрономічна служба області рекомендує серію високоекспективних препаратів. Технологічно передбачено до посіву обробку насіння озимої пшениці біостимуляторами емістимом С або агростимуліном.

Досить дійовим засобом підвищення врожайності озимої пшениці є впровадження у виробництво сучасних найбільш урожайних сортів. При розміщенні різних сортів слід дотримуватись сортової агротехніки.

Систематичні спостереження, дані обліку урожаю в дослідних установах області приводять до висновку, що за оптимальних погодних та технологічних умов оптимальними строками із урахуванням посіву на зелений корм слід вважати 5–20 вересня.

Оптимальна густота продуктивного стеблестою озимої пшениці в зоні Південного Лісостепу знаходиться в межах 500 – 600 штук на 1 кв.м. Головним фактором для формування такої густоти стеблестою є норма висіву. Для сортів звичайного типу після кращих попередників достатньою нормою висіву є 4,6 – 5,0 млн. схожих зерен на 1 га. У всіх випадках норму висіву доцільно підвищувати на 0,5–1,0 млн. після задовільних попередників при ускладнених погодних і технологічних умовах.

При сівбі озимої пшениці за інтенсивною технологією обов'язково залишають постійні технологічні колії. Для утворення колій потрібно в середній сівалці трьохсекційного сівалочного агрегату перекривати восьмий і сімнадцятий висіваючи апарати. Глибина заробки насіння повинна бути біля 5

см. В умовах засухи глибину сіви доводять до 6 – 8 см.

Посіви які проведенні на початку оптимальних строків, при умові затяжної теплої осені, наявності шкідливих організмів (злакових мух, цикад,

попеліші, хлібних клетиків) необхідно обробити отрутохімікатами. В боротьбі з підгризачочими совками обов'язково слід використовувати трихограму. В осінній період необхідно проводити боротьбу з мишовидними гризунами при

наявності 10 – 15 колоній на гектарі. На посівах розкладають зернові принади

отруєні гліфтором та розкидають біологічний препарат бактероденцид. Для

знищенння бур'янів використовують гербіциди. [4]

Збирання озимої пшениці розпочинають у восковій стиглості зерна.

Пряме комбайнування застосовують на чистих, не полеглих та зріджених

посівах пшениці у фазі повної стиглості і при вологості зерна 16 – 18%. [5].

НУБІП України

НУБІП України

НУБІП України

НУБІП України

НУБІП України

НУБІЙ України

РОЗДІЛ 2 ЗАДАЧІ, УМОВИ ТА МЕТОДИКА ПРОВЕДЕННЯ ДОСЛІДУ

2.1. Кліматичні умови території проведення досліджень

Дослідження по вивченю впливу рістстимулюючих препаратів на озимій пшениці було закладено на дослідних ділянках у 2020 році на полях ТОВ «Бютех ЛТД», що знаходиться в селі Городище Бориспільського району Київської області. Зона розташування знаходилася в правобережному Лісостепу України.

В зв'язку зі стрімкою зміною клімату відбувається зміна типових кліматичних умов, що суттєво впливає на ріст і розвиток рослин. Залежність врожайності сільськогосподарських культур та їх якості на території підприємства прослідовується по роках.

Клімат Лісостепової зона є помірно-континентальний з достатнім зволоженням та м'якою зимою. На території господарства характерні широку діапазони коливання температури. Середня температура літом +19°C, а зимою -5°C. Температура на поверхні ґрунту +10°C. Літо в зоні Лісостепу триває з червня по серпень. За синоптичними показниками - це період утримання стійкої теплої погоди. А за кліматичними показниками - це період, обмежений датами

стійкого переходу середньої добової температури повітря через +15°. Відносна вологість становить 80-90%, влітку 65 %.

За даними сайту Meteoblue середні місячні температури повітря у 2021 році в Бориспільському районі (рис. 2.1) були переважно вищими від середньо-багаторічної норми за виключенням травня місяця, де середньомісячна температура була меншою на 2,4°C.

Проаналізувавши дані погодних умов, можна отримувати високі врожайності озимої, але в деякі аномальні роки єнергетігається значне зрідження озимих посівів після перезимівлі. Що є наслідком низького рівня снігового покриву та високих морозів.

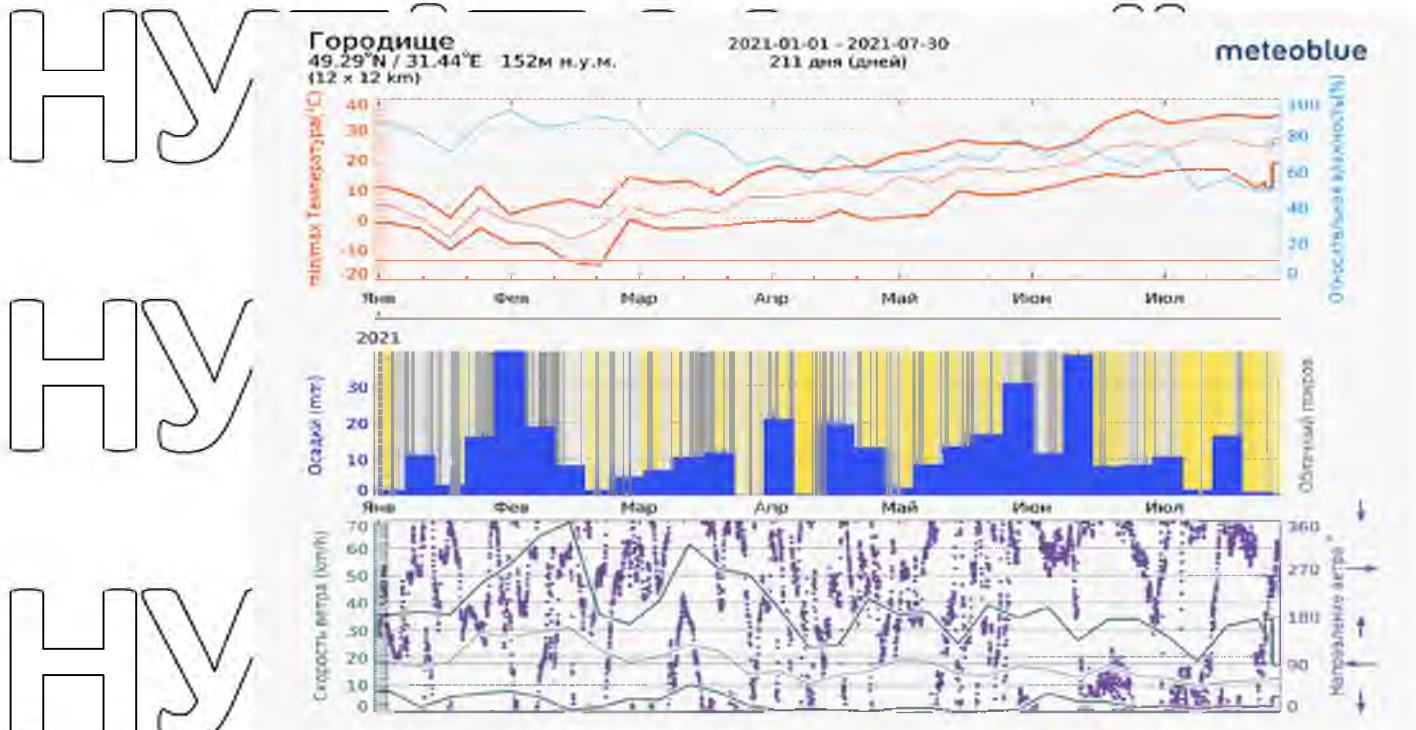

Рис. 2.1 Характеристика середніх місячних значень температури та опадів в Бориспільському районі ($^{\circ}\text{C}$), 2021р.

НУБІЙ України Максимально висока температура спостерігається у червні і досягає 33°C .

Опадів випало в середньому 500-600 мм за рік, найбільша їх кількість

припадає на період вегетації сільськогосподарських культур. Дано кількість

опадів забезпечує рослину водою. Також джерелом зволоження поверхневих шарів ґрунту є атмосферні опади та поверхневі води – затишіки річки Альта,

озера Комсомольське, Княжицьке та інші мали водойми. Підгрунтові води

залигають на глибині 3-4 м, тому рослини у метеорологічно-несприятливі сезони

достатньо вологозабезпечені. Верхній шар ґрунту забезпечується вологою у

вигляді атмосферних опадів.

2.2. Характеристика ґрунту дослідної ділянки

Територія ТОВ «Біотех ЛТД» розташована у зоні Лісостепу на

Придніпровській низовині, на другій заплавній терасі річки Дніпра. Рельєф розташування господарства є слабо хвилястим, місцями рівнинним. Основними

НУБІЇНІ УКРАЇНИ

чрунтоутворюючими породами є леси та лесовидні суглинки, які відрізняються за механічним складом.

Таблиця 2.1

Будова і характеристика темно-сірого опідзоленого ґрунту на лесовидніх суглинках

Горизонт	Глибина, см	Картичестика
Не	0-37	Гумусово-еловіальний, темно-сірий, грудкувато-зернистий, нещільний, переход добре дріжливий
НІ	38-68	Гумусово-іловіальний, бурувато-сірий, дрібногоріхуватий, щільний, переход ясний
М	69-105	Іловіальний, коричнево-бурий, структура горіхувато-призматична, щільний, переход поступовий
Рі	106-200	Слабоіловійований, бурувато-палевий, грудонкувато-призмовидна структура, слабо ущільнений, переход різкий.
Рк	126-200	Бурувато-палевий карбонатний лес

НУБІО України

Переважають ґрунти середньо-суглинкові темно-сірі опідзолені неоглеєні легко суглинкові. Вміст гумусу коливається від низького до середнього рівня і становив 2,6%, азоту легкогідролізованого 37,8 мг/кг, фосфору 305 мг/кг та калію 342 мг/кг (табл. 2.2).

НУБІО України

Агрехімічні та фізико-хімічні показники темно-сірого опідзоленого ґрунту на лесовидних суглинках

Показники	Глибина відбору зразків, см	
	0-20	20-40
pH _{KCl}	5,4	4,8
Вміст гумусу, %	2,8	2,6
Сміссть поглинання, мг-екв/100г	27,9	24,1
Гідролітична кислотність, мг-екв/100г	2,6	3,1
Ступінь насиченості основами, %	86,3	87,1
Nл.г., мг/кг	37,8	18,8
P ₂ O ₅ , мг/кг	305	201
K ₂ O, мг/кг	342	282

НУБІО України

Даний ґрунт знаходиться на середньому рівні доступності рухомих форм фосфору і калію, що важливі для рослини. З вище наведеного можна зробити висновок, що ґрунтово-кліматичні умови були сиріятивними для проведення польових досліджень з вивчення ефективності застосування регуляторів росту при вирощуванні пшениці озимої.

НУБІО України

НУБІЙ України

2.3. Програма і методика досліджень

Пшениця – культура яка є вимогливою до вміту поживних елементів та родючості ґрунту. Метою дослідження є оцінка ефективності ріст-стимулюючих препаратів на показники якості озимої пшениці.

Для досягнення цієї мети були поставлені такі питання:

1. Вплив ріст-тимулюючих препаратів на формування біометричних показників озимої пшениці.
2. Вплив ріст-тимулюючих препаратів на якісні показники озимої пшеници.

3. Визначення урожайності озимої пшениці з врахуванням впливу ріст-тимулюючих препаратів.

Об'єктом дослідження була озима пшениця, насіння якої перед посівом було оброблено Стимозерн 1,5 л/т з подальшим позакориневем внесенням ріст-тимулюючих препаратів згідно схеми досліду. На дослідній ділянці було закладено 4 варіанти.

Добрива, що застосовувалися складалися з:

K_x - вміст у ньому K_2O становить 63,2%.

РКД - містить Азот (N) і Фосфати (P) у співвідношенні 1:3.

води КАС32- 35,4% карбаміду, 44,3% селітри, 19,4% води та 0,5% аміачної $MgSO_4$ - сіль магнію, що містить MgO — 16% SO_3 — 30%.

Турбо - Азот 30%, Калій 3%, Фосфор 3%, Магній 1,5%, Сірка 0,3%, Залізо 0,2%+гумінові речовини, амінокислоти, органічні кислоти.

Медаке Топ - 300 г/л Мепикват-хлорид, 50 г/л Прогексадион кальция. Ефективність добрив вивчалась при нормі посіву 4,5 млн/га зерен.

На дослідній ділянці дотримувались технологічної карти:

Технологічна карта виробництва:

Обробіток ґрунту. Подрібнення катком, подрібнювачем КП-5 + трактор Case IH 190 MX.

НУБІН України
Дискування передпосівне дискування з метою заробки добрива, підготовка посівного ложа (John Deere 8300 + VADERSTAD), глибина до 5 см
Сівба пшениці озимої (14.09.2020 р) - звичайним рядковим способом з шириною міжрядь 17,5 см за допомогою сівалки (Super Walter) + трактор (John Deere 6195M).

НУБІН України
Глибина посіву - 3-4 см з густотою 4,5 млн. шт/га.
Перед висівом було проведено обробку насіння Стимозерн 1,5 л/т зрівняли стійкість варіантів і контроль.

НУБІН України
Схема проведення досліджень:
ФОН: N₃₂ після збору попередника КАС
N₃₂ у передпосівну культивацію КАС
РКД N₈P₃₄ – 150 кг/га у передпосівну культивацію
K_x – 100 кг/га у передпосівну культивацію
1 ВАРИАНТ: Фон + Б/о насіння + Б/о фоліарно (ВВСН 30-32)
+ фон + б/о насіння + б/о фоліарно (ВВСН 37-39)
2 ВАРИАНТ: Фон+Б/о насіння

Медакс Топ (1 л/га)+турбо (1л/га) +MgSO₄(7кг/га) у ВВСН 30-32
Медакс Топ (1 л/га)+турбо (1л/га) +MgSO₄(7кг/га) у ВВСН 37-39
3 ВАРИАНТ: Фон – (обробка насіння) Біозерн 30 (2л/га)
+ MgSO₄ (7кг/га) ВВСН 30-32
+ Біозерн 30 (2л/га) + MgSO₄ (7кг/га) у ВВСН 37-39

4 ВАРИАНТ: Фон + (обробка насіння) Біозерн 30 (2л/га)
+ Медак Топ (1л/га) + Турбо (1 л/га) + MgSO₄(7кг/га) у ВВСН 30-32
+ Турбо (1 л/га) + MgSO₄(7кг/га) у ВВСН 37-39
Збирання врожаю зерна проводили прямим комбайнуванням за використання CLAAS TUCANO 580.

НУБІН України
Дослідження проводилося протягом вегетації починаючи з фази кущення до повної стиглості. Проводили відбір зразків рослин для визначення вмісту елементів живлення.

НУБІП України
Морфологічно-біометричні спостереження проводили починаючи з фази виходу в трубки до повної стиглості визначали: інодуктивність кущення, висота рослин, довжина колоса, їх число, маса, згідно методики Інституту зернових культур.

Аналіз показників якості проводили в ДП «Державний центр сертифікації і експертизи сільськогосподарської продукції».

- Вміст білка в зерні за методом Кельдаля (ГОСТ 10846-74);
- Вміст сирої клейковини методом відмивання. (ГОСТ 13586.1-86. Методи визначення кількості та якості клейковини в пшениці

Зараженість шкідниками (ГОСТ 13586.4-83. Зерно. Методи визначення зараженості та пошкодження шкідниками)

- Число падіння (ДСТУ ISO 3093:2019. Пшениця, жито та борошно з них, пшениця тверда й манні крупи з твердої пшениці. Визначення числа падіння методом Хагберга-Пертена (Hagberg-Perten))
- Визначення смітної та зернової домішок (Методы определения общего и фракционного содержания сорной и зерновой примесей; содержания мелких зерен и крупности; содержания зерен пшеницы, поврежденных клопом-черепашкой; содержания металломагнитной примеси)

Натура (ДСТУ ГОСТ 10840:2019. Зерно. Метод визначення натури)

- Вологость (ДСТУ ISO 712:2015. Зернові та продукти з них. Визначення вмісту вологи. Контрольний метод)

Статистичну обробку даних урожайності пшениці озимої проводили за програмою «Агростат».

Розрахунок економічної ефективності використання добрив проводили розрахунково-обліковим методом за цінами на зерно і добрива в 2020-2021 роках.

НУБІП України

НУБІП України

РОЗДІЛ З ВПЛИВ ДОБРИВ НА ВРОЖАЙНІСТЬ ТА ЯКІСТЬ ПШЕНИЦІ ОЗИМОЇ

3.1 Вплив добрив на біометричні показники в основні фази росту та розвитку пшениці озимої

Основною ознакою, яка характеризує господарську інність кожного сорту, придатного для поширення в різних природно-сільськогосподарських зонах України, є його продуктивність. Залежить це, в свою чергу, від основних елементів структури урожаю посівів пшениці озимої, зокрема: кількості рослин і продуктивних стебел в розрахунку на 1 га посівної площи (млн шт.), продуктивної кущистості, середнього числа зерен у колосі та середньої маси зерна одного колосу, співвідношення між зерном і соломою, які визначають потенціал продуктивності пшениці.

Згідно М.Ф. Куперман [41] найбільший урожай пшениці озимої отримують за наявності високого стеблостою продуктивних пагонів рослин на кожному квадратному метрі посівної площи та високого вмісту зерен у кожному колосі. При цьому істотний вплив на формування урожаю культури спричиняють також погодно-кліматичні умови, родючість ґрунту та біологічні особливості сортів, що вирощуються. Аналізуючи отримані результати можна

відмітити, що в фазу весняного кущення найбільша висота була відмічена на варіанті з внесенням Фон + БіоЖерн 30 (2 л/га) + МедаксТоп (1 л/га) + Турбо (1 л/га) + MgSO₄ (7 кг/га) і становила 29,1 см. При аналізі даних ця тенденція зберігалась до фази повної стиглості і становила 121 см. Найменша висота була відмічена на варіанті з внесенням фону N₃₂ КАС + N₃₂ + РКД N₈P₃₄ + K_x – фон і коливалась 25,1–89,4 см. На варіанті без використання БіоЖерн 30 (2 л/га) різниця в порівняння з контролем становила 2,3 см в фазу весняного кущення.

Також залежність спостерігалась протягом всього періоду вегетації рослини. (табл. 3.1)

Таблиця 3.1

Норма добрив, т/га	Фаза росту і розвитку		
	Весняне кущення	Колосіння	Повна стиглість
Контроль (Фон)	25,1	83,1	89,4
Фон + Медакс Топ (1л/га)	27,4	90,1	104,1
Турбо (1л/га) MgSO ₄ (7кг/га)			
Фон + БіоЗерн 30(2л/га) MgSO ₄ (7кг/га)	27,9	95,4	115,0
Фон + БіоЗерн 30(2л/га) Медакс Топ (1л/га)	29,1	98,2	121,0
Турбо (1л/га) MgSO ₄ (7кг/га)			
HiR _{0.05}	1,1	1,9	2,3

Характерною біологічною особливістю злакових зернових культур є

властивість їх кущитися. При цьому розрізняють загальну й продуктивну

кущистість. Під загальною кущистістю розуміють кількість стебел, яка припадає на одну рослину, під продуктивною – ту кількість стебел, яка забезпечує врожай зерна [42].

Так, за даними дослідження коефіцієнт кущення на варіанті з внесенням Фон + БіоЗерн 30(2л/га)+Медакс Топ (1л/га)+Турбо (1л/га)+MgSO₄ (7кг/га) і становив 2,14. Найменший коефіцієнт кущення був зафіксований на варіанті з внесенням фону N₃₂ КАС + N₃₂ + РКД N₈P₃₄ + K_x + фон і становив 1,79. При збільшенні застосування ріст-стимулюючих препаратів на варіанті Фон + Медакс Топ (1л/га)+ Турбо (1л/га) коефіцієнт кущення становив 2,02. Дано залежність

спостерігалася по всіх варіантах удобрення. (табл. 3.2)

Таблиця 3.2

Вплив умов живлення в період весняного кущення			
Норма добрив, т/га	Кількість рослин шт/м ²	Кількість стебел, шт/м ²	Коефіцієнт кущення
Контроль (фон)	510	915	1,79
Фон + Медакс Топ (1л/га) + Турбо (1л/га) + MgSO ₄ (7кг/га)	554	1121	2,02
Фон + БіоЗерн 30(2л/га) + MgSO ₄ (7кг/га)	561	1205	2,14
Фон + БіоЗерн 30(2л/га) + Медакс Топ (1л/га) + Турбо (1л/га) + MgSO ₄ (7кг/га)	566	1210	2,14

Основними показниками при формуванні колосу, що беруть участь у формуванні врожаю, вважається число зерен у колосі і маса зерна з одного колоса.

Формування колоса пшениці озимої відбувається з III по VIII етап органогенезу, тому його величина та кількість зерен у ньому суттєво залежать і від зовнішніх умов у цей період, найважливішими з яких є температура та тривалість світлового дня [46]. Високі температури притнічують ріст рослин і прискорюють ріст колоса та його елементів, що негативно впливає на його розміри, а відповідно, і продуктивність [47].

В результаті наших досліджень було встановлено, що озима пшениці різнилися за висотою рослин, що було взаємно пов'язано з озерністю колоса. Найбільшою озерністю колоса вирізняється варіант Фон + БіоЗерн 30(2л/га)+Медакс Топ (1л/га)+Турбо (1л/га)+MgSO₄ (7кг/га) який у середньому

НУБІН України
 формував 17,1 шт зерен в колосі. А на варіанті Фон + БіоЗерн 30(2л/га)+MgSO₄ (7кг/га) – 16,8шт відповідно маса зерен в колосі 3,8г. При зміні дози добрив на варіанті Фон + МедаксТоп (1л/га)+Турбо (1л/га)+MgSO₄ (7кг/га) цей показник становив 15,6 шт та відповідно 3,58г.

НУБІН України
 Як показали наші дослідження, кількість зерен у колосі суттєво змінювалась від норм внесення мінеральних добрив. Тому при внесенні Фон + БіоЗерн 30(2л/га)+MgSO₄ (7кг/га) кількість зерен в колосі становила 16,8шт. А найменшу кількість була зафікована на варіанті із застосуванням фону N₃₂ КАС + N₃₂ + РКД N₈P₃₄ + K_x і становила 12,0 шт. Від цих показників і збільшувалася маса зерен в колосі.

Таблиця 13.3

Вплив умов живлення на продуктивність колоса пшениці озимої

Норма добрив, т/га	Кількість колосків в колосі, шт	Кількість зерен в колосі, шт	Маса колосу, г	Маса зерен в колосі, г
Контроль (Фон)	11,0	12,0	4,0	3,15
Фон МедаксТоп (1л/га)	15,1	15,6	4,5	3,8
Турбо (1л/га) MgSO ₄ (7кг/га)	15,9	16,8	5,7	4,1
Фон + БіоЗерн 30(2л/га)+MgSO ₄ (7кг/га)	16,2	17,1	5,8	4,0
HiR _{0,05}	0,01	0,01	0,02	0,01

3.2 Вплив добрив на врожай та якість пшениці озимої

Основним показником який характеризує ефективність дії внесених добрив та забезпечує продуктивність пшениці є дотримання вимог технологічних процесів, забезпеченість культури поживними елементами та корегування природно-кліматичних умов.

Обєднання всіх процесів, які відбуваються в рослині озимої пшениці залежить від погодних умов та кількості і якості внесення мінеральних добрив в період критичних фаз росту та розвитку рослин. У загальненім показником який охоплює всі процеси, що відбуваються в рослині є продуктивність зерна та його якість. Зарахунок внесення добрив змінюється інтенсивність росту озимої пшениці, надходження і використання поживних речовин. Що являється підсумковим та вказує на прогнозовану величину врожаю зерна.

В зв'язку з біологічними особливостями озимої пшениці відбувається перетворення їх в метаболічних процесах, процесах росту і розвитку в конституційні запасні пластичні матеріали, з яких в кінцевому результаті формується врожай [69].

В своїх працях Г.М. Господаренко зазначає, що умовах нестачі вологи в період колосіння пшениці озимої верхні шари ґрунту (до 40 см) пересихають.

Рослини продовжують інтенсивно розвиватися, використовуючи вологу нижніх шарів ґрунту, які бідні на азот, тобто цей елемент з ґрунту практично не засвоюється. Такі умови пригнічують розвиток та фотосинтетичну діяльність листків, що знижує активність процесів реутілізації. За такої ситуації в період наливу зерна врожай може знижуватись на 25-35%.[18].

Про реакцію рослини на умови живлення свідчать результати наших досліджень які наведені в таблиці 3.4. Згідно з результатів проведених досліджень встановлено залежність величини врожайності зерна озимої пшениці.

НУБІП України

Урожайність озимої пшениці за внесення ріст-стимулюючих
препаратів, 2021р.

Таблиця 3.4

Норма добрив, т/га	Фази ВВСН	Урожайність, т/га	Приріст урожаю, т/га
Контроль (Фон)	30-32	6,80	-
Фон+МедаксТоп (1л/га)	37-39	8,23	1,43
Турбо (1л/га)			
MgSO ₄ (7кг/га)			
Фон+БіоЗерн 30(2л/га)	30-32	8,68	1,88
MgSO ₄ (7кг/га)	37-39		
Фон +БіоЗерн 30(2л/га)	30-32	9,00	2,2
МедаксТоп (1л/га)	37-39		
Турбо (1л/га)			
MgSO ₄ (7кг/га)			
НіР _{0,05}		0,36	0,27

Найнижчий урожай було отримано на контролі, де було внесено N₃₂ КАС + N₃₂ + РКД N₈P₃₄ + K_x 6,80 т/га. Внесення Фон+МедаксТоп (1л/га)+Турбо (1л/га)+MgSO₄ (7кг/га) забезпечило приріст врожаю зерна озимої пшениці на 1,43 т/га. При внесенні Фон +БіоЗерн 30(2л/га)+MgSO₄ (7кг/га) приріст врожаю

в порівнянні до контролю становив 1,88 т/га. А найбільший приріст

урожайності спостерігається при внесенні Фон +БіоЗерн 30(2л/га)+МедаксТоп (1л/га)+Турбо (1л/га)+MgSO₄ (7кг/га) що збільшився на 2,2 т/га.

Отже можна зробити висновок, що біологічні показники прямо пропорційно пов'язано з врожайністю.

НУБІП України

3.3 Якість зерна пшениці озимої

Основними показниками, що характеризуються основними показниками якості зерна пшениці формуються являються: натура зерна (г/л), скловидність (%), вміст клейковини і білку (%), вихід хліба з 100 г борошна (см^3).

Хлібопекарські властивості борошна характеризують пружність, розтяжність тіста, фізичні та хімічні фактори тіста, що визначають силу борошна.

Важливим показником при вирощуванні пшениці озимої визначають ті показники які мають найбільше значення, це натура та маса 1000 зерен.

Так, згідно з ДСТУ 3768: 2010, для віднесення зерна пшениці м'якої до I

класу, з поміж інших показників, натура має становити не менше 775 г/л, до II – не менше 750 г/л, до III коласу – 730 г/л.[33] (Таблиця 3.5)

Таблиця 3.5

Показники якості зерна пшениці ДСТУ 3768: 2010

Показник	Характеристика і норма для м'якої пшениці за класами			
Натура, г/л, не менше ніж	I 775	II 750	III 730	Не обмежено
Склоподібність, %, не менше ніж	50	40		Не обмежено
Вологість, %, не більше ніж	14	14	14	14
Зернова домішка, %, не більше ніж	5,0	8,0	8,0	15,0
зокрема: биті зерна	5,0	5,0	5,0	У межах зернової домішки
зерна злакових культур	3,0	4,0	4,0	У межах зернової домішки
пророслі зерна	2,0	3,0	3,0	У межах зернової домішки
Сміттєва домішка, %, не більше ніж	1,0	2,0	2,0	3,0
зокрема: мінеральна домішка	0,3	0,5	0,5	1,0
зокрема: галіка, шлак, руда	0,15	0,15	0,15	0,15
зілсовані зерна	0,3	0,5	0,5	1,0
зокрема:				

фузаріозні зерна	0,3	0,3	0,5	1,0
шкідлива домішка	0,1	0,1	0,2	0,2
зокрема:				
сажка, ріжки (разом)	0,05	0,05	0,05	0,1 (0,05 сажка, 0,05 ріжки)
триходесма сива				Не дозволено
кукіль				У межах шкідливої домішки
кожен з видів іншого	0,05	0,05	0,05	0,05
токсичного насіння				
Сажкове зерно, %, не більше ніж	5,0	5,0	8,0	10,0
Масова частка білка, у перерахунку на суху речовину %, не менше ніж	14,0	12,5	11,0	Не обмежено
Масова частка сирої клейковини, %, не менше ніж	28,0	23,0	18,0	Не обмежено
Якість клейковини: одиниць приладу ВДК	45-100	45-100	45-100	Не обмежено
Число падання, с, не менше ніж	220	220	180	Не обмежено

Таблиця 3.6

Фізичні показники якості зерна пшениці озимої				
Норма добрив, л/га	Натура, г/л	Маса 1000 зерен, г	Скловидність, %	М.ч. білку, %
Контроль (Фон)	737	42,8	50	15,6
Фон + МедаксТоп (1л/га)	763	45,4	50	14,2
Турбо (1л/га) MgSO ₄ (7кг/га)	765	46,3	50	14,0
Фон + БіоЗерн 30(2л/га) MgSO ₄ (7кг/га)	766	45,5	50	14,1

НУБІН Україні
На варіанті з фоновим внесенням добрив вміст натури зерна становив 73,7 г/л це сприяло підвищенню величини маси 1000 зерен і становила 42,8 г. При поступовому збільшенні дози добрив та застосуванні рост-стимулюючих

препаратів натура становила 763 г/л, а маса 1000 зерен відповідно 45,4 г.

Найкращим був відмінний варіант з внесенням Фон + БіоЗерн 30(2л/га) + МедакСтон (1л/га) + Турбо (1л/га) + MgSO₄ (7кг/га) в порівнянні з контролем. Тому натура зерна відповідно становила 766 г/л та 45,5 г маса 1000 зерен.

Після опрацювання результатів (табл. 3.7) спостерігалася закономірність:

із збільшенням вмісту масової частки білка збільшується масова частка сирої

клейковини. Найбільший їх вміст спостерігається у контрольному зразку і становив 32,9. Але чим більший вміст клейковини та білка погіршується хлібопекарські властивості борошна. Тому найкращим варіантом було

визначено Фон + БіоЗерн 30(2л/га)+ МедакСтон (1л/га) +Турбо (1л/га)+MgSO₄ (7кг/га) і становив 28,8.

Таблиця 3.7

Фізичні показники якості зерна пшениці озимої

Норма добрив, л/га	М.ч. сирої клейковини	Якість клейковини: одиниць приладу ВЛК	Число падіння, с
Контроль (Фон)	32,9	82 II	402
Фон+МедакСтон (1л/га)	29,0	75 I	402
Турбо (1л/га)			
MgSO ₄ (7кг/га)			
Фон+БіоЗерн 30(2л/га)	29,7	69 I	403
MgSO ₄ (7кг/га)			
Фон+БіоЗерн 30(2л/га)			
МедакСтон (1л/га)	28,8	73 I	405
Турбо (1л/га)			
MgSO ₄ (7кг/га)			

Не варто забувати і про ще один показник який показує якість зерна пшениці озимої – число падіння. Число падіння – це одиниця виміру активності ферменту а-амілази зерна пшениці. Цей фермент розщеплює крохмаль до моносахаридів, внаслідок чого виділяється вуглекислий газ, який сприяє пористості хліба при випіканні.

Показник «Число падіння» отримав свою назву не випадково, а завдяки особливостям процесу визначення а-амілази на сучасних пристроях. Суть аналізу на вміст даного ферменту полягає у змішування розмеленого зерна або борошна з водою з утворенням в'язкої суспензії, в яку поміщається віскозиметрична мішалка пристрій для вільного падіння в умовах суспензії. Чим більше в'язкість суспензії, тим менш активним є крохмалеруйнівний фермент а-амілаза, а отже, тим довше мішалка буде рухатися вниз у суспензії під дією сили тяжіння, і тим вищим буде показник «числа падіння», який вимірюється в секундах.

Отже, чим більшим є число падіння, тим густішою є суспензія борошна з водою. Густота суспензії прямо пропорційна кількості крохмалю, який не був розщеплений а-амілазою, тобто в'язкість суспензії вказує на недостатню кількість цього ферменту.

Знаючи фізичний зміст числа падіння, за його величиною можна легко визначити якість майбутніх хлібобулочних виробів: за занадто високого числа падіння активність а-амілази низька, вуглекислого газу, який розрихлює тісто, недостатньо, і це стає причиною випікання сухого, необ'ємного хліба;

за низького числа падіння активність ферменту перевищує норму, а тому підвищується в'язкість тіста, воно стає липким, а хліб при випіканні занадто м'яким;

оптимальною величиною числа падіння для пшениці є 250 секунд. [33]

За даними проведених досліджень на всіх варіантах число падіння становило від 402 до 405с. Що є оптимальним показником для озимої пшениці.

НУБІЙ Україні
 Аналізуючи зведені дані щодо показників якості пшениці на варіантах удобрення (табл. 3.8) можна стверджувати, що варіант Фон + БіоЗерн 30+Медакс Топ+Турбо MgSO₄ по всім дослідючим показникам був найкращий.

Найгіршим виявився варіант з фоновим удобренням де якість зерна відносилася до ІІ класі. На всіх інших варіантах зерно відносилось до І класу.

Таблиця 3.8

Середні показники якості пшениці при різних внесеннях добрив

Показник	Варіанти				
	Контроль (фон)	Фон + Медакс Топ+Турбо MgSO ₄	Фон + БіоЗерн 30+Медакс Топ+Турбо MgSO ₄	Фон + БіоЗерн 30+Медакс Топ+Турбо MgSO ₄	Фон + БіоЗерн 30+Медакс Топ+Турбо MgSO ₄
Стан зерна	властивий	властивий	властивий	властивий	властивий
Натура, г/л	737	763	766	765	765
Склоподібність, %	50	50	50	50	50
Маса 1000 зерен, г	42,8	45,4	45,5	45,5	46,3
Вологість, %,	13,1	13,4	13,2	13,3	
Зернова домішка, %, зокрема:	4,2	3,7	7,1	7,1	
биті зерна	2,08	3,00	5,88	5,80	
зерна злакових культур	0,00	0,00	0,00	0,00	
пророслі зерна	0,00	0,00	0,00	0,00	
невиповнені зерна	2,08	0,66	1,22	1,16	
Пошкоджені зерна	0,00	0,00	0,00	0,10	
Сміттєва домішка, %	3,0	2,2	2,8	1,4	
зокрема:					
мінеральна домішка	0,00	0,00	0,00	0,00	
Прохід сита 1,2×20мм	0,04	0,10	0,04	0,06	

зіпсовані зерна	0,02	0,00	0,00	0,00
зокрема:				
фузаріозні зерна	0,00	0,00	0,00	0,00
шкідлива домішка	0,00	0,00	0,0	0,00
органічна	2,96	2,10	2,76	1,32
Сажкове зерно, %,	0,00	0,00	0,00	0,00
Зерна пошкоджені клопом- черепашкою, %	0,00	0,00	0,00	0,00
Масова частка білка у перера- хунку на суху речовину %,	15,6	14,2	14,0	14,1
Масова частка сирої клейковини, %	32,9	29,0	29,7	28,8
Якість клейковини: одиниць приладу ВДК	82 II	75 I	69 P	73 I
Число падання, с	402	402	405	403

3.4 Вплив добрив на структуру врожаю пшениці озимої

При дефіциті вологи в осінній період у вересні, жовтні та листопаді характерними для росту рослин пшениці озимої стають розтягнуті в часі, недружні сходи. Крім того, рослини мають низький коефіцієнт кущіння, вхід у зиму відбувається зрідженими посівами, що призводить до недостатнього накопичення вуглеводів у вузлах кущіння. Як наслідок, рослини у таких посівах частково гинуть взимку, характеризуються зниженими ростовими процесами у ранньовесняний період, що викликає зниження врожайності та якості зерна.

Проте, коли у весняні місяці випадає достатня кількість атмосферних опадів спостерігається тенденція підсилення ростових процесів на зріджених посівах, рослини формують крупне зерно з високими показниками його якості. Коли рослини добре забезпечені вологою з осені, то сходи дружні, рівні, відмічається високий коефіцієнт кущіння, інколи до 9-10 пагонів, але при нестачі вологи у

весняні місяці (квітні, травні, червні) зерно формується дрібним, що обумовлено зменшенням листкової поверхні рослин за рахунок передчасного відмирання листя та скорочення міжфазних періодів другої половини вегетації пшеници озимої.

В наших дослідах можна спостерігати як використання ріст-стимулюючих препаратів впливають на структуру врожаю пшеници озимої. Найбільша кількість продуктивних пагонів спостерігалась при внесенні Фон+БіоЗерн 30(2л/га), МедакТоп (1л/га), Турбо (1л/га), MgSO₄ (7кг/га) –

1,80шт/м² порівняно і контрольним зразком (без добрив) – 1,30шт/м². Тобто застосування цих препаратів збільшило продуктивність на 0,50 шт/м². Також хорошу динаміку можна спостерігати при внесенні Фон+БіоЗерн 30(2л/га) MgSO₄ (7кг/га), кількість продуктивних пагонів становить 1,75 шт/м² та збільшення урожайності на 2,2 т/га в порівнянні з контролем.

Графік 3.9

Характеристика елементів структури врожаю пшеници озимої, 2021р

Варіант (ділянки)	Кількість продуктивних пагонів, шт/м ²	Кількість зерен, шт/колош	Кількість зерен, шт/росл	Маса 100 зерен, г	Урожайність, т/га
Контроль (Фон)	1,30	12,0	28	42,8	6,80
Фон+МедакТоп (1л/га) Турбо (1л/га) MgSO ₄ (7кг/га)	1,40	15,6	30	45,4	8,23

НУБІП	України	16,8	30	45,5	9,00
Фон+БіоЗерн 30(2л/га) MgSO ₄ (7кг/га)	1,75				
НУБІП	України	17,1	34	46,3	8,68
Фон+БіоЗерн 30(2л/га) МедакТен (1л/га) Турбо (1л/га) MgSO ₄ (7кг/га)	1,80				

Підсумовуючи, можна заключити, що покращення умов живлення пшениці озимої сприяли покращенню фізичних, біохімічних і технологічних показників якості зерна пшениці озимої. Найвищі показники маси 1000 зерен, натури зерна, вмісту білка та клейковини отримані при раціональному внесені добрив.

НУБІП України

НУБІП України

НУБІП України

НУБІЙ Україні

РОЗДІЛ 4 Економічна ефективність використання добрив під пшеницю озиму

Всі чинники і прийоми які використовувались при вирощуванні можна охарактеризувати при визначення економічної ефективності. Саме цей показник враховує всі кількісні та вартісні показники і свідчить про доцільність або недоречність застосування того чи іншого елементу технології вирощування культури. В першу чергу це стосується і мінеральних добрив, вартість яких є ваговим компонентом витрат у технологічному процесі.

Основним показником, який визначає ефективність моделі системи

удобрення, є одержаний прибуток.

З кожним роком підвищуються вимоги до покращення використання і підвищення економічної ефективності застосування мінеральних та органічних добрив, інших засобів хімізації сільськогосподарського виробництва. Такі вимоги набувають особливої актуальності в умовах ринкових відносин, самофінансування, інших прогресивних форм організації, оплати праці і економічних взаємовідносин, а також в зв'язку з підвищенням цін на мінеральні і органічні добрива [21].

Активізація сільськогосподарського виробництва спрямована на збільшення виходу продукції, зниження її собівартості і витрат праці, аде супроводжується збільшенням затрат праці і коштів на одиницю площи. Мінеральні добрива є найбільш ефективним швидкодіючим засобом підвищення врожаю всіх сільськогосподарських культур, порівняно з іншими агрохімічними заходами.

Слід враховувати, що визначення оптимальної плоші живлення різних культур стосовно до умов клімату та живлення є важливою агротехнічною умовою високої ефективності застосування добрив.

Доцільність будь якого досліджуваного заходу технології вирощування сільськогосподарської культури визначається системою економічних показників, до яких відносять:

- Врожайність сільськогосподарської культури, т/га;

НУБІП України

- Приріст до врожаю відносно контролю, т/га;
- Вартість приросту врожаю, грн/га;
- Витрати на добрива (іх внесення), насіння (посів), і збирання додаткового врожаю, грн/га;

НУБІП України

- Умовно чистий дохід, грн;
- Рентабельність, %;
- Окупність затрат на добрива та насіння, грн.

Саме завдяки цим основним показникам можна зробити повну та правильну економічну оцінку застосування добрив. Найбільш вагомішими

НУБІП України

показниками є викід продукції та чистий дохід, які характеризують вклад підприємства.

Для розрахунку ефективності застосування добрив було використані середньостатистичні ціни на добрива, насіння та зерно пшениці озимої.

НУБІП України

Результати розрахунків показують, що з більшою кількістю внесення мінеральних добрив забезпечило зростання врожаю зерна та його якості, що підвищує вартість продукції. (Таблиця 4.1)

Аналізуючи отримані результати, можна побачити що при внесенні добрив підвищується якість зерна та підвищується прибуток для підприємства.

НУБІП України

Таким чином, можна заключити, що економічно обґрунтованою слід вважати доцільною нормою внесення БіоЗерн 30(2л/га) та MgSO₄ (7кг/га), адже при його внесенні збільшується врожайність 2,20 т/га що забезпечує найкращий і найвищий чистий прибуток (15835 грн/га) та окуповується затрати на добрива та насіння.

НУБІП України

НУБІП України

Таблиця 4.1

№ п/п	Варіант досліду	Прибавка врожаю, т/га	Вартість прибавки врожаю, грн/га	Дози добрив, кг/га, л/га	Затрати на добрива, їх	Умовно чистий прибуток, грн/га	Рентабельність, %	Окупність затрат грн
1	Контроль (Фон)	-	-	-	-	-	-	-
2	Медакс Топ Турбо MgSO ₄	1,43	1111	Медакс Топ (1л/га) Турбо (1л/га) MgSO ₄ (7 кг/га)	3056	8055	264	2,64
3	БіоЗерн 30 MgSO ₄	2,20	16940	БіоЗерн 30(2л/га) MgSO ₄ (7 кг/га)	1105	15835	1433	14,33
4	БіоЗерн 30 Медакс Топ Турбо MgSO ₄	1,88	14608	БіоЗерн 30(2л/га) Медакс Топ (1л/га) Турбо (1л/га) MgSO ₄ (7 кг/га)	3656	10952	300	3,00

Таким чином, можна заключити, що економічно обґрунтованою слід вважати варіант досліду де в якості добрив вносили Біозерн 30 та MgSO₄ аже це забезпечує приріст урожайності у 2,20т/га що у свою чергу дає найбільший умовний чистий прибуток (15835грн/га) та окупність затрат на добрива та насіння.

НУБІП України

НУБІП України

НУБІП України

НУБІП України

НУБІП України

НУБІП України

НУБІП України

Аналізуючи результати дослідження що було зкладено на дослідній ділянці у 2020 році, на полях ТОВ «Бютех ЛТД», що знаходиться в селі

Городище Бориспільського району Київської області, можна зробити наступні

висновки:

1) Внесення мінеральних добрив на пшеницю озиму зумовлює достатню кількість живих елементів у важливі періоди вегетації для росту і розвитку.

2) Серед всіх варіантів досліджень можна виділити варіант №3 де було внесено БіоЗерн 30 (2л/га) та MgSO₄ (7кг/га). Саме при таких кількостях добрив

спостерігається збільшення урожайності у 2,2т/га та покращуються показники якості продукції. І при такому внесенні добрив забезпечується вищий чистий прибуток.

3) Покращення умов живлення пшениці озимої сприяли покращенню фізичних, біохімічних і технологічних показників якості зерна пшениці озимої. Найвищі показники (45,4 г, 763г/л, 14,2 та 29%) маси 1000 зерен, натури зерна, вмісту білка та клейковини отримані при раціональному внесенні добрив.

НУБІП України

НУБІП України

НУБІП України

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Зінченко О.І., Салатенко В.Н., Білоножко М.А. Рослинництво: Підручник. За ред. О.І.Зінченка.- К.: Аграрна освіта, 2003. - 591с.
2. Анішин Л., Анішин С. Вплив біостимуляторів на врожай і якість озимої пшениці // Новини захисту рослин – 1999. – №7 – 8 – С.29-30.
3. Мазур В.А., Поліщук І.С., Телекало Н.В., Мордванюк М.О. Рослинництво: навчальний посібник. 2020. 352 с.
4. Петруняк В.Л., Омельчук С.А. Перелік пестицидів і агрохімікатів дозволених до використання в Україні. Офіц. вид. – К.: Компанія „Юні вест Маркетинг”. – 2003.
5. Рекомендації Озимо зернові в 1996 році. Черкаська обласна сільськогосподарська дослідна станція.. - 10 серпня. – 1995 – 15с.
6. Біостимулятори для колосових / С.А. Шумік., Н.Ю. Таран., М.В. Драта, М. Мусієнко // Захист рослин – 1998. - №2 – С. 11.
7. Перелік пестицидів і агрохімікатів дозволених до використання в Україні - Київ,2000 р.
8. Lohnun terhehmen Lanol – und Forstwirt – 1995. - 50, №4.- Р.38-39
9. Лихочвор В. Застосування регуляторів росту рослин на посівах зернових культур // Пропозиція – 2003. - №4. - С. 56 - 57
10. Чекуров В.М. Новые регуляторы роста растений // Защита и карантин растений. – 2003. - № 9. С. 20-21
11. Меркушина А.С. Фізіологічні основи дії гібереліну на рослини гороху та фітофаги // Біологічні екологічні основи вирощування сільськогосподарських культур в Умовах Лісостепу. – К.: Сільгоспосвіта”, 1994. - С 57-60.
12. Анішин Л.А. Вплив біостимуляторів на врожай і якість озимої пшениці // Новини захисту рослин. – 1999, №7-9- С.29 – 30.
13. Шевченко А.О. Особливості посівної озимої пшениці в осінній період 2003р. / А.Шевченко, Р.Сайдак // Пропозиція. – 2003 - №8/9. С 36-37-39
14. Пономаренко С.П. Регулятори росту. Екологічні аспекти застосування // Захист рослин – 1999. №12.- С.15

- 15.Меркушина А.С. Фіторегулятори та мікроелементи в захисті рослин // Вісник аграрної науки – 1999 – Спец. Вип.. С.54-57.
- 16.Пономаренко С.Н. Регулятори росту. Екологічні аспекти застосування //Захист рослин – 1999. №12.- С.15
- 17.Меркушина А.С. Фіторегулятори та мікроелементи в захисті рослин // Вісник аграрної науки – 1999 – Спец. Вип.. С.54-57.
- 18.Самофалов А.Л. Роль різних елементів структури урожаю в збільшенні урожайності озимої пшениці . // Зерновое хозяйство.–2005. №1-С.15-17.
- 19.Пономаренко С.П. Шляхами до екологічної сировини для вирощування продуктів дитячого харчування // Захист рослин. – 2005 – С.15-17.
- 20.Вілов Б., Віблова А. Біостимулатори і вирощування озимої пшениці та ярого ячменю. // Пропозиція. – 2002. - №12. – С.66-67.
- 21.Грищенко Г.В., Явдощенко М.П. Сумісне застосування пестицидів, регуляторів росту і добрив проти захворювань озимої пшениці. // Вісник с/г науки. – 1981. - №6 – С.4-8
- 22.Головко О. Високі врожаї завдяки вітчизняним біостимулаторам // Урядовий кур'єр. – 1997. – 22 лютого – С.9.
- 23.Краснодемська З. Відкриття , що здивувало світ :(Регулятори росту створені українськими вченими , є найефективнішими) // Урядовий кур'єр. – 1999. – 7 квітня. С.8
- 24.Керевова Л.Ю. Про вплив регуляторів росту на якісні показники зерна озимої пшениці. // Зерновое хозяйство. – 2004. - №4 – С.4-5.
- 25.Бахтизин Н.Р. Озимая пшеница /Н.Р. Бахтизин, Р.Р. Исмагилов// – Башкирское книжное издательство, 1980. – 91с
- 26.Господаренко Г.М., Практикум з агротехніки. // Київ.: ТОВ «СІК ГРУП Україна», 2020. – 145 с.
- 27.Господаренко Г.М. Система застосування добрив . Навч. посібник /. – К.: ТОВ «СІК ГРУП Україна», 2015. – 323 с.
- 28.Адаменко Т.І. Зміна агрокліматичних умов та їх вплив на зернове господарство / Т.І. Адаменко // Агроном. – К., 2006. – № 3. – С. 12-15.

29. Бугай С.М. Ботанічна та біологічна характеристика/ С.М. Бугай // Озима пшениця. / Нід ред. С.М. Бугая. – К.: Урожай, 1969. – с. 9-41.
30. Ніконенко В.М. Ефективність мінеральних добрив під озиму пшеницю /

Міжвідомчий тематичний науковий збірник. Спец. вип. До VI з'їзду УТГА. Кн.

3. Харків, 2002. – с. 259-260.

31. Осетов Ю.Ф., Букреєва Г.І., Каленіг В.І. Залежність якості зерна озимої пшениці від мінеральних живлення // Аграрна наука, 2006. – №11. – с. 7-8.

32. Павлов А.Н. Підвищення білку в зерні. – М.: наука., 1984. – 119 с.

33. ДСТУ 3768:2010 «Пшениця. Технічні умови»

34. Вирощування екологічно чистої продукції рослинництва / [за ред. Е. Г. Дегодюка, В. Ф. Сайка, М. С. Корнійчука та ін.] [К.]: Урожай, 1992. 320 с.

35. Вісник Центру наукового забезпечення АПВ Київської області. К. : ЕКМО, 2011. 80 с

36. Господаренко Г.М. Удобрення сільськогосподарських культур. К. : Вища освіта, 2010. 191 с.

37. Носяко Б. С. Еволюція родючості ґрунту в сучасних умовах. Агрохімія і ґрунтознавство (спецвипуск). Харків, 1998. Ч. 4. С. 5–8.

38. Якість ґрунтів та сучасні стратегії удобрення / [за ред. Д. Мельничука, Дж.

- Гофман, М. Городнього]. К. : Арістей, 2004. 488 с

39. Наукові основи агропромислового виробництва в зоні Лісостепу України / [редкол.: М. В. Зубець (голова) та ін.]. К. : Аграрна наука, 2010. 980 с.

40. Сайко В. Ф. Наукові основи стійкого землеробства в Україні. Вісник аграрної науки. 2011. № 1. С. 5–12

41. Куперман Ф.М. Биологический контроль в сельском хозяйстве / Ф.М. Куперман // Биологический контроль за развитием и ростом озимой пшеницы. – М.: Изд-во МГУ, 1962. – С. 55-60.

42. Озима пшениця / [В. М. Ремесло, Ф. Г. Кириченко, Ф.М. Куперман та ін.]; під ред. С.М. Бугая. – К.: Урожай, 1969. – 492 с.

43. Лихачов В.В. Озима пшениця / В.В. Лихачов, Р.Р. Проць. – Львів: НВФ – Українські технології, 2006. – 216 с.

44. Носатовский А. И. Пшеница. Биология / А. И. Носатовский. – Москва: Колос, 1965. – 568 с.

45. Прутков Ф. М. Озимая пшеница / Ф. М. Прутков. – М.: Колос, 1970. – 334 с

46. Ковтун В. И. Селекция сортов озимой пшеницы разных типов интенсивности

на юге России / В. И. Ковтун, Д. Н. Ковтун // ФГОУ ВПО ОрелГАУ. – 2010. – № 6 (27). – С. 119–122.

47. Орлук А. П. Генетичні маркери пшениці / А. П. Орлук, О. М. Гончар, Л. О. Усик. – К.: Алефа, 2006. – 144 с.

НУБІП України

НУБІП України

НУБІП України

НУБІП України

НУБІП України